

Δεν ηξαιθα τι ειχε. Μα να σας πω. Αυτη η ο σταση η της με καχοφινιδες. Αρχισα για πρωτη φορα να οκεφτουμαι πως με μισα. Και γω λω, να την μισω. Μα θυμηθηκα τα λογια της Μανας μου. . . . . Υδτερα απο το σχολειο σημεια λιγο οπιτι, η πηγαίνο για μικροδουλιες εξω στα χωραφια.

Μα το βιβλιο δεν το αφηνα ποτε απο το χερι μου. Ηταν ο αχωριστος μου ουντροφος. Ετσι κυλησαν ο ακομα βρο, μηνες. Ηχηδισαν να ανοιξουν τα σχολεια Μερικωι απο τους διημαθητες μου θα πηγαίναν για ανωτερες σπουδες στο Γυμνασιο.

Και γω ηθελα να μορφωθω. Μα δεν ελεα τιποτε στον παπα μου γιατι ειχε μια προαισθηση πως ηταν κακο. Ηαι κακο εδτω και αν επροκειτο για το μεγαλυτερο καλο. Και εξαλλου τον ντροποφουνα, τον φοβοφουνα, οπως θελετε πεστε το. Δεν μιλουσε καθολου στο οπιτι, και ηταν πολυ οκεφτικος.

~~Εξοκοταν οδου οτιχημεις.~~

Μια μερα, που η μητερα μου ηταν στα κερβολια και γω διαβαζα προσηλωμενος ενα, βιβλιο, με πληθεδαι δε ο πατερα μου και αφου πηρε το χαρτι στο χερι η και του εφειξε μια βεαδτικη ματια με ρωτησε. Ηθελες να πας στο Γυμνασιο για ανωτερες σπουδες.

Μια χαρα ενισωδα να πλημυριζει ρηδα μου.

Μα δεν ειπα τιποτε. Κουνηδα μοναχα το κεφαλι και με τα ματια μιληδα καλυτερα απο καθε αλλη γλωσσα. Ο πατερας μου καθηδς αφιλητος. Υδτερο απο καμποδη ωρα μου ειπε.

ΥΑΝ ειδαι φρονιμος και μελετηρος να θε οτειλω.

Εσταδαι απο τη χαρα μου. Μα την νυχτα η μανα μου ηταν πολυ θυμωμενη. Εγω καθηδα πιο κοντα στον ποπιστες εξεσταδεις περυχι θαυραδαια. Ετσι γραφτηκα στο νεο σχολειο. Ηπηκα στο οικοτροφειο και αρχισα τη νεα μου ζωη. Ηταν η πιο χαρουμενη περιοδος της ζωης μου. Τι χαρα τι γελια τι παιγνιδια . . . Ολα με ενθεουδισαν.

Αλλα πεθομηδα και το χωριο. Και οταν δε λιγες μερες ηρθαν οι γιορτες και τα σχολεια μας διακοψανε τα μαθητα, ητοιβηδα με ανεραντη χαρα για το χωριο. Με χαρα περιβηδα για το οπιτι μου. Και γενηκε ακομα μεγαλυτερη η χαρα μου οταν ο πατερας μου με πηρε απο το χερι και μου εφειξε το νεο μου αδελφακι. Ενα μικρο αγγελουδι δεκα πεντε ημερων.